

jednog prolaznog vremena. U njoj nije osveštano i konačno uobličeno iskustvo samo jednog pokoljenja i jednog veka, nego svih pokoljenja i svih vekova. I kao što je najveći umetnik u srpskoj prošlosti bio sam narod, tako će i u budućnosti najveći srpski filozof biti sam srpski narod. Sadašnjica će ostaviti neizgladive tragove, ne samo u istoriji nego i u mašti srpskog naroda. I ta sadašnjica – sudbinska veza između srpske prošlosti i budućnosti – služiće, i u najudaljenijim vremenima, srpskom kolektivnom geniju kao nepresušni izvor ne samo umetničkih nego i filozofskih nadahnuća.

Mi već sada možemo reći da ta narodna filozofija neće niada napustiti svoju iskonsku i osnovnu ideju vodilju. Ta ideja je u jednoj izreci, koju naš narod nikada ne zaboravlja, ni u časovima tuge, ni u časovima radosti. Ova srpska poslovice je, po mom mišljenju, najpunija sadržinom i najlepša oblikom: **"U dobru se ne ponesi, a u zlu se ne poništi"**. Sujeta, oholost, farisejska gordost, jesu teški gresi. Ne treba nikada dići glavu, ali treba uvek očuvati svoje ljudsko dostojanstvo. Što god imaš više sreće i uspeha u životu, budi smireniji i skromniji; što god imaš više nepravilnosti i nevolja, budi vedriji i bodriji.

Bog stavlja u iskušenje čvrstinu tvoga karaktera i jačinu tvoje volje. On ti već dolazi u pomoć... Srbine! Veruj uvek u Boga i nemoj nikada klonuti duhom. To je najveća istina koju je dokazao srpski narodni mit.

(Autor je bivši ministar spoljnih poslova;
"Srpski narod", Beograd, Uskrs, 1943)